

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. (...) (...) z siedzibą w P.**

przeciwko **(...) spółce akcyjnej z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz powoda S. (...) (...) z siedzibą w P. kwotę 8 243 złotych (osiem tysięcy dwieście czterdzieści trzy złote) wraz z odsetkami:

- za zwłokę w wysokości określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa, liczonymi od kwoty 1 504 złotych za okres od dnia 23 maja 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 1 504 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- za zwłokę w wysokości określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa, liczonymi od kwoty 431 złotych za okres od dnia 26 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 431 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- za zwłokę w wysokości określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa, liczonymi od kwoty 1 100 złotych za okres od dnia 05 sierpnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 1 100 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- za zwłokę w wysokości określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa, liczonymi od kwoty 1 486 złotych za okres od dnia 25 sierpnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 1 486 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

- za zwłokę w wysokości określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa, liczonymi od kwoty 315 złotych za okres od dnia 29 września 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 315 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- za zwłokę w wysokości określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa, liczonymi od kwoty 649 złotych za okres od dnia 10 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 649 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- za zwłokę w wysokości określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa, liczonymi od kwoty 891 złotych za okres od dnia 17 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 891 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- za zwłokę w wysokości określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa, liczonymi od kwoty 617 złotych za okres od dnia 23 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 617 złotych za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 340 złotych za okres od dnia 28 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 910 złotych za okres od dnia 15 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. na rzecz powoda S. (...) (...) z siedzibą w P. kwotę 2 717 złotych (dwa tysiące siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 kwietnia 2016 roku powód S. (...) (...) z siedzibą w P. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwoty 8 243 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 1 504 złotych za okres od dnia 23 maja 2015 roku do dnia zapłaty, 431 złotych za okres od dnia 26 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty, 1 100 złotych za okres od dnia 05 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, 1 486 złotych za okres od dnia 25 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty, 315 złotych za okres od dnia 29 września 2015 roku do dnia zapłaty, 649 złotych za okres od dnia 10 listopada 2015 roku do dnia zapłaty, 891 złotych za okres od dnia 11 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, 617 złotych za okres od dnia 23 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, 340 złotych za okres od dnia 15 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, 910 złotych za okres od dnia 15 lutego 2016 roku do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód S. (...) (...) z siedzibą w P. wskazał, iż z pozwaną spółką, występującą poprzednio pod nazwą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., zawarł umowę o świadczenie usług medycznych, na podstawie której udzielał świadczeń zdrowotnych na rzecz uprawnionych pacjentów będących klientami pozwanego. Z tytułu udzielonych świadczeń zdrowotnych pozwany płacił powodowi wynagrodzenie umowne. Powód wskazał, iż na początku 2015 roku pozwany przestał regulować wynagrodzenie za wykonane usługi, wobec czego powód wielokrotnie wzywał pozwanego do uregulowania należności z tytułu wystawionych faktur VAT. W dniu 11 stycznia

2016 roku pozwany dokonał księgowego uzgodnienia kont, czym wyraźnie uznał swój dług w zakresie kwot: 431 złotych (faktura numer (...)), 1 100 złotych (faktura numer (...)), 1 486 złotych (faktura numer (...)), 315 złotych (faktura numer (...)) oraz 649 złotych (faktura numer (...)). Nadto, w dniu 07 marca 2016 roku powód pisemnie wezwał pozwanego do zapłaty, w związku z czym pozwany zobowiązał się do spłaty zaległości w ratach, zgodnie z przesłanym harmonogramem spłat. Mimo upływu z dniem 25 marca 2016 roku terminu płatności pierwszej raty, pozwany nie uczynił zadość swojemu zobowiązaniu, wobec czego powód wystąpił na drogę postępowania sądowego.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 15 czerwca 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 3404/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa w całości, zgłaszając zarzut braku wymagalności świadczenia.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż kwestionuje fakturę VAT numer (...) na kwotę 891 złotych oraz fakturę VAT numer (...) na kwotę 340 złotych, z uwagi na to, że dokumenty te nie zostały mu doręczone, a tym samym, zgodnie z umową, brak jest podstaw do zapłaty kwot wynikających z tych faktur. W pozostałym zakresie pozwany wskazał, iż informował powoda o przejściowych trudnościach finansowych, zapewniając o dobrowolnej zapłacie należności wynikających z wystawionych faktur VAT. Ponadto pozwany podniósł, iż strony podjęły negocjacje co do ratalnej spłaty zadłużenia, uzgadniając terminy i warunki płatności poszczególnych kwot, w związku z czym pozwany nie dał powodu do wytoczenia powództwa, i co więcej – w dalszym ciągu deklaruje gotowość ugodowego zakończenia postępowania.

W odpowiedzi na wniesiony sprzeciw od przedmiotowego orzeczenia, powód S. (...) (...) z siedzibą w P. podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, wnosząc i wywodząc jak w pozwie. Ponadto powód wskazał, iż pozwany nie zakwestionował zasadności wystawienia faktur VAT o numerach: (...), a jedynie fakt ich doręczenia, przy czym faktury te zostały pozwanemu doręczone drogą elektroniczną, zgodnie z wyrażoną przez pozwanego zgodą na otrzymywanie faktur na podany adres poczty elektronicznej. Powód wskazał również, iż pozwany, mimo wielokrotnych interwencji telefonicznych i wezwań do zapłaty, jak też mimo deklaracji ratalnej spłaty zadłużenia, nie wywiązał się z ciążącego na niej obowiązku, nie uiszczając nawet pierwszej raty na poczet spłaty zadłużenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 września 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (poprzednik prawny (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.) zawarł z Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej (...) z siedzibą w P. – partnerem medycznym, umowę numer (...) o współpracy, której przedmiotem było wykonywanie przez partnera medycznego usług medycznych określonych w załączniku numer 1 do umowy na rzecz osób uprawnionych do otrzymania świadczeń zdrowotnych, tj. pacjentów.

Zgodnie z zapisem § 7 umowy, partnerowi medycznemu za wykonane usługi przysługiwało wynagrodzenie obliczone jako iloczyn ilości faktycznie wykonanych usług medycznych i cen określonych w załączniku numer 1 do umowy. Płatności za wykonane usługi medyczne rozliczane miały być w okresach miesięcznych, w terminie 14 dni od daty otrzymania przez (...) Polska prawidłowo wystawionej faktury VAT za określony miesiąc, na rachunek bankowy wskazany w fakturze.

niesporne, a nadto: umowa o współpracy numer (...) wraz z załącznikiem nr 1 „zakres i cennik usług medycznych” – k. 11- 30 akt

Z dniem 29 maja 2015 roku dotychczasowa nazwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uległa zmianie na: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., o czym poinformowano S. (...) (...) z siedzibą w P..

niesporne, a nadto: pismo z dnia 29 maja 2015 roku – k. 31 akt

S. (...) (...) z siedzibą w P. z tytułu świadczonych usług medycznych wystawił następujące faktury VAT: fakturę numer (...) na kwotę 1 504 złotych, fakturę numer (...) na kwotę 1 100 złotych, fakturę numer (...) na kwotę 431 złotych, fakturę numer (...) na kwotę 1 486 złotych, fakturę numer (...) na kwotę 315 złotych, fakturę numer (...) na kwotę 649 złotych, fakturę numer (...) na kwotę 891 złotych, fakturę numer (...) na kwotę 617 złotych, fakturę numer (...) na kwotę 340 złotych oraz fakturę numer (...) na kwotę 910 złotych.

Na podstawie zgody na otrzymywanie faktur VAT w formie elektronicznej, wskazane wyżej faktury VAT były przesyłane nabywcy – (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., działającej następnie pod nazwą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., na adres poczty elektronicznej, tj. na adres faktury(...), który to adres wskazany został przez nabywcę usług medycznych.

pismo z dnia 08 stycznia 2015 roku przesłane drogą elektroniczną – k. 84 akt, faktury VAT – k. 34-49 akt, k. 51 akt

S. (...) (...) z siedzibą w P., równocześnie z przesyłanymi fakturami VAT informował (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (następnie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.), w drodze korespondencji elektronicznej, o istniejących zaległościach w płatnościach poszczególnych faktur, wzywając do ich niezwłocznego uregulowania.

niesporne, a nadto: korespondencja e-mail – k. 43, 45, 46, 48, 50, 52 akt

Pismem z dnia 28 grudnia 2015 roku S. (...) Piastun” z siedzibą w P. wezwał (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. do zapłaty kwoty 6 376 złotych tytułem należności wynikających ze wskazanych wyżej faktur VAT.

niesporne, a nadto: wezwanie do zapłaty z dnia 28 grudnia 2015 roku wraz z dowodem nadania i potwierdzenia odbioru – k. 54-55 akt

W dniu 11 stycznia 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. dokonała księgowego uzgodnienia kont.

niesporne, a nadto: księgowe uzgodnienie kont – k. 53 akt

Pismem z dnia 07 marca 2016 roku S. (...) (...) z siedzibą w P. skierował do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. przedsądowe wezwanie do zapłaty kwot wynikających z niezapłaconych faktur VAT o numerach: (...).

niesporne, a nadto: wezwanie do zapłaty z dnia 07 marca 2016 roku wraz z dowodem doręczenia i nadania – k. 56-59 akt

W odpowiedzi na powyższe, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. przesłała drogą elektroniczną pismo, w treści którego wskazała, iż spłata zaległości nastąpi w czterech ratach, zgodnie z przedstawionym harmonogramem, w którym termin płatności pierwszej raty wyznaczony został na dzień 25 marca 2016 roku.

niesporne, a nadto: korespondencja e-mail - k. 32 akt

Mimo upływu 30-dniowego terminu od podjęcia próby polubownego rozstrzygnięcia sprawy, zgodnie z § 10 ust. 2 łączącej strony umowy, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., nie wywiązała się z propozycji ratalnej spłaty zadłużenia.

niesporne

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, albowiem nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Niesporne było, że strony łączyła umowa o współpracy z dnia 18 września 2013 roku o numerze (...), jak również to, że na podstawie tej umowy, powód – partner medyczny pozwanej spółki, wykonał określone w umowie usługi medyczne na rzecz osób uprawnionych do otrzymania świadczeń zdrowotnych będących pacjentami pozwanego. Poza sporem pozostawało również to, iż w związku z wykonanymi usługami medycznymi, których rodzaj i ilość nie były kwestionowane przez pozwanego, pozwany zobowiązany był do zapłaty należnego powodowi wynagrodzenia, zgodnie z wystawionymi fakturami VAT. Wreszcie poza sporem pozostawało również i to, że należności wynikające z faktur VAT nie zostały zapłacone.

Spór między stronami sprowadzał się więc do ustalenia zasadności żądania powoda, wobec zarzutu istnienia między stronami porozumienia, co do warunków i terminów spłaty należności w ratach oraz do ustalenia, czy żądanie przez powoda zapłaty należności z tytułu dwóch faktur VAT, tj. faktury o numerze (...) na kwotę 891 złotych oraz faktury o numerze (...) na kwotę 340 złotych było zasadne, w świetle zgłaszanego przez pozwanego zarzutu braku doręczenia mu tych dokumentów.

Zgodnie z treścią art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług – a taki charakter miała niewątpliwie łącząca strony umowa o współpracy – które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Stosownie zaś do art. 734 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Jeżeli zaś ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonane zlecenie należy się wynagrodzenie (art. 735 § 1 k.c.).

W niniejszej sprawie, jako że okoliczności te nie były kwestionowane, nie było wątpliwości co do tego, że usługi medyczne określone w umowie z dnia 18 września 2013 roku zostały wykonane, przez co przyjąć należało, że powód wywiązał się z przyjętych na siebie zobowiązań, w takiej sytuacji zaś obowiązkiem pozwanego była zapłata powodowi należnego z tego tytułu wynagrodzenia. Zgodnie z zapisem § 7 pkt 2 umowy, płatności za wykonane usługi medyczne miały być rozliczane w okresach miesięcznych, w terminie 14 dni od daty otrzymania przez pozwaną prawidłowo wystawionej faktury VAT za określony miesiąc.

Pozwany, kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu powoływał się na brak doręczenia jej dwóch faktur, tj. faktury o numerze (...) na kwotę 891 złotych oraz faktury o numerze (...) na kwotę 340 złotych wskazując, iż skoro faktury te nie zostały jej doręczone, po stronie pozwanej nie powstał obowiązek zapłaty kwot objętych tymi fakturami.

Powyższy zarzut, w ocenie Sądu, nie zasługiwał na uwzględnienie, bowiem z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, ponad wszelką wątpliwość wynikało, iż wszystkie faktury przedłożone przez powoda, w tym także sporne faktury o numerach (...), zostały pozwanemu doręczone. Doręczenia te miały miejsce w formie elektronicznej poprzez przesłanie ich na wskazany przez pozwanego adres poczty elektronicznej, zgodnie z uprzednio wyrażoną zgodą na otrzymywanie faktur w takiej właśnie formie.

Jak wynika z dołączonej do pozwu korespondencji e-mail, kwestionowane faktury VAT zostały pozwanej doręczone odpowiednio w dniu 02 grudnia 2015 roku, tj. faktura o numerze (...) oraz w dniu 13 stycznia 2016 roku, tj. faktura o numerze (...). Tym samym, w ciągu 14-dniowego terminu wskazanego w umowie, liczonego od momentu otrzymania każdej z tych faktur, obowiązkiem pozwanego było uregulowanie tych należności.

Na marginesie wskazać tylko należy, że pozwany zarówno w odniesieniu do tych powyższych dwóch faktur, jak i w odniesieniu do pozostałych faktur, nie kwestionował zarówno zasadności ich wystawienia, jak też prawidłowości tych dokumentów pod względem formalnym.

Wobec tego obowiązkiem pozwanego było dokonanie zapłaty wynagrodzenia za usługi medyczne wykonane przez powoda, zgodnie z wystawionymi przez niego fakturami VAT. Zapłata ta jednak nie nastąpiła, zaś pozwany kwestionował swój obowiązek, powołując się na okoliczność istnienia między stronami porozumienia w przedmiocie ratalnej spłaty zadłużenia.

W ocenie Sądu zarzut ten nie został podniesiony przez pozwanego skutecznie, gdyż pozwany na okoliczność wykazania, iż takie porozumienie miało miejsce między stronami, nie zaferował żadnych dowodów, świadczących zarówno o istnieniu, jak i treści łączących strony uzgodnień, poza korespondencją mailową z dnia 16 marca 2016 roku, w której wskazano harmonogram spłat. Jednakże jednocześnie pozwany nie przedstawił jakichkolwiek dowodów na to, że powód ten harmonogram zaakceptował i uczynił wiążącym strony.

Niewątpliwie ciężar dowodu w powyższym zakresie spoczywał na stronie pozwanej, stosownie bowiem do treści art. art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ponadto zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności, to strony mają dążyć do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, zaś w razie nieuzasadnionej bierności narażają się one na sankcję w postaci przegrania procesu.

Skoro więc pozwany nie wykazał się inicjatywą dowodową i nie przedstawił żadnego dokumentu ani innego dowodu świadczącego o tym, że strony zawarły porozumienie modyfikujące obowiązek zapłaty przez pozwaną należności w kwotach i terminach wynikających z wystawionych przez powoda faktur VAT, a nadto z dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie nie wynikało w żaden sposób, aby powód wyraził zgodę na płatność zadłużenia w ratach (jedynie poza zaproponowanym przez pozwaną harmonogramem spłat), należało przyjąć, iż strony nie porozumiały się co do ratalnego sposobu spłaty zadłużenia.

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego, albowiem wezwany za pozwanego Z. P. – wiceprezes pozwanej spółki, mimo wezwania do osobistego stawiennictwa, nie stawił się na terminie rozprawy, jak też nie usprawiedliwił swojej nieobecności. Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 13 września 2016 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka B. W. na okoliczność braku wywiązania się przez pozwanego z zadeklarowanych spłat ratalnych, braku reakcji na próby kontaktu, a także braku regulowania bieżących należności przez pozwanego, uznając dowód ten za zbędny dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, albowiem wskazane wyżej okoliczności nie były sporne między stronami.

Zważyć należy, iż w niniejszej sprawie pozwany nie wywiązał się z przyjętych na siebie zobowiązań zgodnie z treścią umowy i nie zapłacił należnego powodowi wynagrodzenia, nawet w zaproponowanych przez siebie ratach, wobec czego należało uznać, iż powód był uprawniony do żądania ochrony swoich praw na drodze postępowania sądowego, zaś zgłoszone przez niego żądanie – w świetle całokształtu okoliczności niniejszej sprawy – w przeważającej części należało uznać za zasadne.

W czasie rozprawy w dniu 09 września 2016 roku pełnomocnik powoda sprecyzował żądanie pozwu w zakresie odsetek, domagając się zasądzenia odsetek ustawowych do dnia 31 grudnia 2015 roku, zaś od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty – odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.

W ocenie Sądu, w treści przedstawionej umowy o współpracy z dnia 18 września 2013 roku, będącej źródłem łączącego strony stosunku zobowiązaniowego, nie sposób dopatrzeć się zapisu precyzującego rodzaj odsetek za opóźnienie. W § 7 umowy wskazano jedynie, iż płatności za wykonane usługi medyczne rozliczane będą w okresach miesięcznych, w terminie 14 dni od daty otrzymania przez pozwaną prawidłowo wystawionej faktury VAT. A zatem strony uregulowały jedynie kwestię wystawienia i prawidłowości faktur VAT oraz terminów ich płatności. Uznać więc należy, że skoro

strony nie umówiły się co do rodzaju odsetek należnych w przypadku opóźnienia w płatnościach, to powodowi należą się odsetki przewidziane przepisami prawa.

Należy wskazać, iż usługi w ramach łączącej strony umowy wykonane zostały pomiędzy podmiotami prowadzącymi działalność, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 02 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej, a nadto spełniają inne kryteria, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 roku, poz. 684), wobec czego Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie zastosowanie będzie miała ustawa z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Przywołana wyżej ustawa wyklucza możliwość żądania odsetek ustawowych i odsetek ustawowych za opóźnienie, o których mowa w przepisach kodeksu cywilnego, stanowiąc w stosunku do tych przepisów normy prawne o charakterze *lex specialis*.

Tym samym Sąd przyjął, iż od poszczególnych kwot częściowych wskazanych w pozwie z terminami wymagalności przypadającymi na dzień poprzedzający datę 31 grudnia 2015 roku, powodowi będą przysługiwały odsetki za zwłokę, tzw. odsetki podatkowe w wysokości określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa, przy czym odsetki te będą liczone od dnia wymagalności każdej z tych kwot do dnia 31 grudnia 2015 roku. Ponadto, od każdej z tych kwot – z uwagi na datę wejścia w życie przepisów zmieniających – od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, powodowi należne będą odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Jednocześnie, w ocenie Sądu, od kwoty 340 złotych i od kwoty 891 złotych wobec tego, że stały się one wymagalne odpowiednio w dniu 28 stycznia 2016 roku (fakturę doręczono pozwanemu w dniu 13 stycznia 2016 roku + 14-dniowy termin zapłaty) i w dniu 17 grudnia 2015 roku (fakturę doręczono pozwanemu w dniu 02 grudnia 2015 roku + 14-dniowy termin zapłaty), odsetki nie należały się za okres odpowiednio: od dnia 15 stycznia 2016 roku do dnia 27 stycznia 2016 roku oraz od dnia 11 grudnia 2015 roku do dnia 16 grudnia 2015 roku, co spowodowało, że w tym zakresie powództwo podlegało oddaleniu (punkt II wyroku).

Uznając zatem roszczenie powoda S. (...) (...) w P., w przeważającej części za zasadne, Sąd w punkcie I wyroku na podstawie § 7 pkt 2 łączącej strony umowy o współpracy z dnia 18 września 2013 roku w zw. z art. 735 k.c. w zw. z art. 750 k.c. zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz powoda kwotę 8 243 złotych wraz z należnymi odsetkami.

Jak już wyżej wskazano, Sąd oddalił żądanie powoda w zakresie zasądzenia odsetek od kwoty 891 złotych za okres od dnia 11 grudnia 2015 roku do dnia 16 grudnia 2015 roku, jak też w zakresie zasądzenia odsetek od kwoty 340 złotych za okres od dnia 15 stycznia 2016 roku do dnia 27 stycznia 2016 roku, bowiem z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie ponad wszelką wątpliwość wynikało, iż faktura na kwotę 891 złotych, tj. faktura numer (...) doręczona została pozwanemu w dniu 02 grudnia 2015 roku, a tym samym 14 –dniowy termin do jej zapłaty upłynął z dniem 16 grudnia 2015 roku, wobec czego pozwany pozostawał w zwłoce z zapłatą powyższej należności od dnia 17 grudnia 2015 roku; faktura zaś o numerze (...) na kwotę 340 złotych została doręczona pozwanemu w dniu 13 stycznia 2016 roku, zaś termin do jej zapłaty upływał w dniu 27 stycznia 2016 roku (okoliczności dotyczące terminu doręczenia powyższych faktur zostały także potwierdzone przez pełnomocnika powoda).

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o treść art. 100 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § k.p.c. uznając, że powód uległ w nieznacznej części swojego żądania i zasądzając wobec tego od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. jako strony przegrywającej niniejsze postępowanie na rzecz powoda S. (...) (...) z siedzibą w P. kwotę 2 717 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania. (koszty poniesione przez powoda w niniejszym postępowaniu obejmowały kwoty: 300 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pozwu, 2 400 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego).